

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy
(druk nr 581)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem przedkładanej Senatowi ustawy, nowelizującej Kodeks karny wykonawczy, jest uregulowanie w akcie prawnym rangi ustawowej, kwestii związanych z monitorowaniem zachowania osób skazanych i tymczasowo aresztowanych, przebywających w jednostkach penitencjarnych. Monitorowanie ma na celu zapewnienie porządku i bezpieczeństwa na terenie tych jednostek oraz zapewnienie bezpieczeństwa skazanych.

Obecnie, kwestię monitorowania pomieszczeń jednostek organizacyjnych Służby Więziennej reguluje (w § 82) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 2003 r. w sprawie sposobów ochrony jednostek organizacyjnych Służby Więziennej (Dz. U. Nr 194, poz. 1902).

Niniejsza ustawa wprowadza nowe, szczegółowe przepisy dotyczące monitorowania, którym jest zapewnienie możliwości obserwowania zachowania skazanego.

Ustawa określa, które pomieszczenia i jakie tereny mogą być monitorowane. Zezwala na utrwalanie obrazów i dźwięków, z wyjątkiem tych, które zawierają informacje objęte tajemnicą spowiedzi lub tajemnicą prawnie chronioną.

Obraz z kamer zainstalowanych w łazienkach oraz w celach mieszkalnych w części przeznaczonej do celów sanitarno-higienicznych będzie przekazywany w sposób uniemożliwiający ukazywanie intymnych części ciała skazanego oraz wykonywanych, intymnych czynności fizjologicznych.

Ustawa przyznaje dyrektorowi zakładu karnego uprawnienia do decydowania:

- o czasie przechowywania i sposobach wykorzystania utrwalonych obrazów lub dźwięków istotnych dla bezpieczeństwa zakładu karnego lub skazanego,

- o tym, w których miejscach lub pomieszczeniach będzie stosowane monitorowanie,
- w których wypadkach, uzasadnionych względami medycznymi albo potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa skazanego zachowanie skazanego będzie podlegać monitorowaniu.

Ustawa wprowadza obligatoryjne i stałe monitorowanie skazanych i tymczasowo aresztowanych tzw. niebezpiecznych. W przypadkach pozostałych (art. 1 pkt 3 lit. a, dotyczący art. 116 Kkw) monitorowanie skazanego ma charakter fakultatywny i może być stosowane w wypadkach, uzasadnionych względami medycznymi (np. możliwość autoagresji) albo potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa skazanego. Decyzja podejmowana w tych wypadkach będzie podlegać kontroli sądowej, zgodnie z art. 7 Kodeksu karnego wykonawczego.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy został wniesiony do Sejmu przez Radę Ministrów.

I czytanie odbyło się na 41 posiedzeniu Sejmu w dniu 7 maja 2009 r. Projekt ustawy został skierowany do sejmowej Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach. W dniu 19 maja 2009 r. Komisja przyjęła projekt ustawy z poprawkami. Miały one charakter porządkujący, a najważniejsza ze zmian polegała na zastąpieniu wyrazu "monitoring" wyrazem "monitorowanie".

Na etapie II czytania, które miało miejsce na 43 posiedzeniu Sejmu, w dniu 18 czerwca 2009 r., nie zgłoszono poprawek, w związku z czym Sejm przystąpił niezwłocznie do III czytania.

Ustawa została uchwalona na 43 posiedzeniu, w dniu 18 czerwca 2009 r.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Beata Mandylis

Główny legislator